

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	ผลของการทำความสอดคล้องต่อเนื่องทางยาต่อความคลาดเคลื่อนทางยา ในผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ทา อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน	
ผู้เขียน	นางสาววิมลพรรณ สีวีจี	
ปริญญา	เภสัชศาสตรมหาบัณฑิต (เภสัชกรรมคลินิก)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ. ดร. สุระรอง ชินวงศ์ อ. ดร. อรุณรัตน์ ถักษณ์ศิริ	ประธานกรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบสุ่มชนิดมีกลุ่มควบคุม มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลของการทำความสอดคล้องต่อเนื่องทางยาที่มีต่อความคลาดเคลื่อนทางยา โดยเปรียบเทียบความคลาดเคลื่อนในการสั่งใช้ยาระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่มี (กลุ่มศึกษา) และไม่มี (กลุ่มควบคุม) การทำความสอดคล้องต่อเนื่องทางยาอย่างเป็นระบบชัดเจนโดยเภสัชกร ในแต่ละระดับของการรักษาตั้งแต่ขั้นตอนแรกรับ จนถึงขั้นตอนจำหน่าย ในผู้ป่วยที่มารับการรักษา ณ หอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลแม่ทา จังหวัดลำพูน ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2550 ถึง 10 เมษายน 2551 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS เวอร์ชัน 13.0

ผู้ป่วยที่เข้าร่วมการศึกษาในครั้งนี้ 474 ราย (กลุ่มศึกษา 239 ราย และกลุ่มควบคุม 235 ราย) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มศึกษามีความคลาดเคลื่อนในการสั่งใช้ยาน้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ทั้งในขั้นตอนแรกรับ และขั้นตอนจำหน่าย โดยในขั้นตอนแรกรับ ร้อยละ 0.9 และ 22.5 ของกลุ่มศึกษา และกลุ่มควบคุมเกิดความคลาดเคลื่อนทางยา ในขณะที่ ร้อยละ 0.9 และ 4.3 ของกลุ่มศึกษา และกลุ่มควบคุม เกิดความคลาดเคลื่อนทางยาในขั้นตอนจำหน่าย ในภาพรวมคิดเป็นความคลาดเคลื่อนทางยาเฉลี่ยร้อยละ 91.6 จากความคลาดเคลื่อนทางยา ร้อยละ 10.7 ของ

รายการยาในกลุ่มควบคุม เหลือร้อยละ 0.9 ของรายการยาในกลุ่มศึกษา ซึ่งความคลาดเคลื่อนทางยาที่พบส่วนใหญ่เกิดจาก ผู้ป่วยไม่ได้รับยาที่เคยใช้ก่อนเปลี่ยนระดับการรักษา และรองลงมาคือ การได้รับยาผิดขนาด การศึกษาไม่พบความคลาดเคลื่อนทางยาในระดับที่เป็นอันตรายต่อผู้ป่วย เนื่องจากมีการแก้ไขเพื่อไม่ให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่เป็นอันตรายในทั้งสองกลุ่มการศึกษา อย่างไรก็ตามหากไม่มีการแก้ไข คาดการณ์ว่า อาจเกิดความคลาดเคลื่อนทางยาในระดับที่เป็นอันตรายต่อผู้ป่วย ร้อยละ 37.4 ของจำนวนผู้ป่วยในกลุ่มควบคุม และร้อยละ 5.4 ของจำนวนผู้ป่วยในกลุ่มศึกษา ความคลาดเคลื่อนทางยาที่พบบ่อยในขั้นตอนแรกได้รับ ได้แก่ การที่ผู้ป่วยไม่ได้รับการตั้งยาไฮโดรคโลโรไทอะไซด์ และยาแอสไพริน ซึ่งเป็นยาเดิมของผู้ป่วยก่อนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และในขั้นตอนจำหน่าย ได้แก่ การที่ผู้ป่วยไม่ได้รับยาซัลบูตามอล และยาบูติโซไซด์ ซึ่งเป็นยาชนิดพ่นสูด

การทำความสอดคล้องต่อเนื่องทางยาอย่างเป็นระบบชัดเจนโดยเภสัชกรสามารถลดการเกิดความคลาดเคลื่อนทางยาเมื่อผู้ป่วยเปลี่ยนระดับการรักษา การศึกษานี้ได้เสนอรูปแบบการทำความสอดคล้องต่อเนื่องทางยาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการให้บริการทางเภสัชกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ป่วย รวมทั้งสามารถสนับสนุน และส่งเสริมบทบาทของเภสัชกรในฐานะของทีมสหวิชาชีพในการดูแลรักษาผู้ป่วย

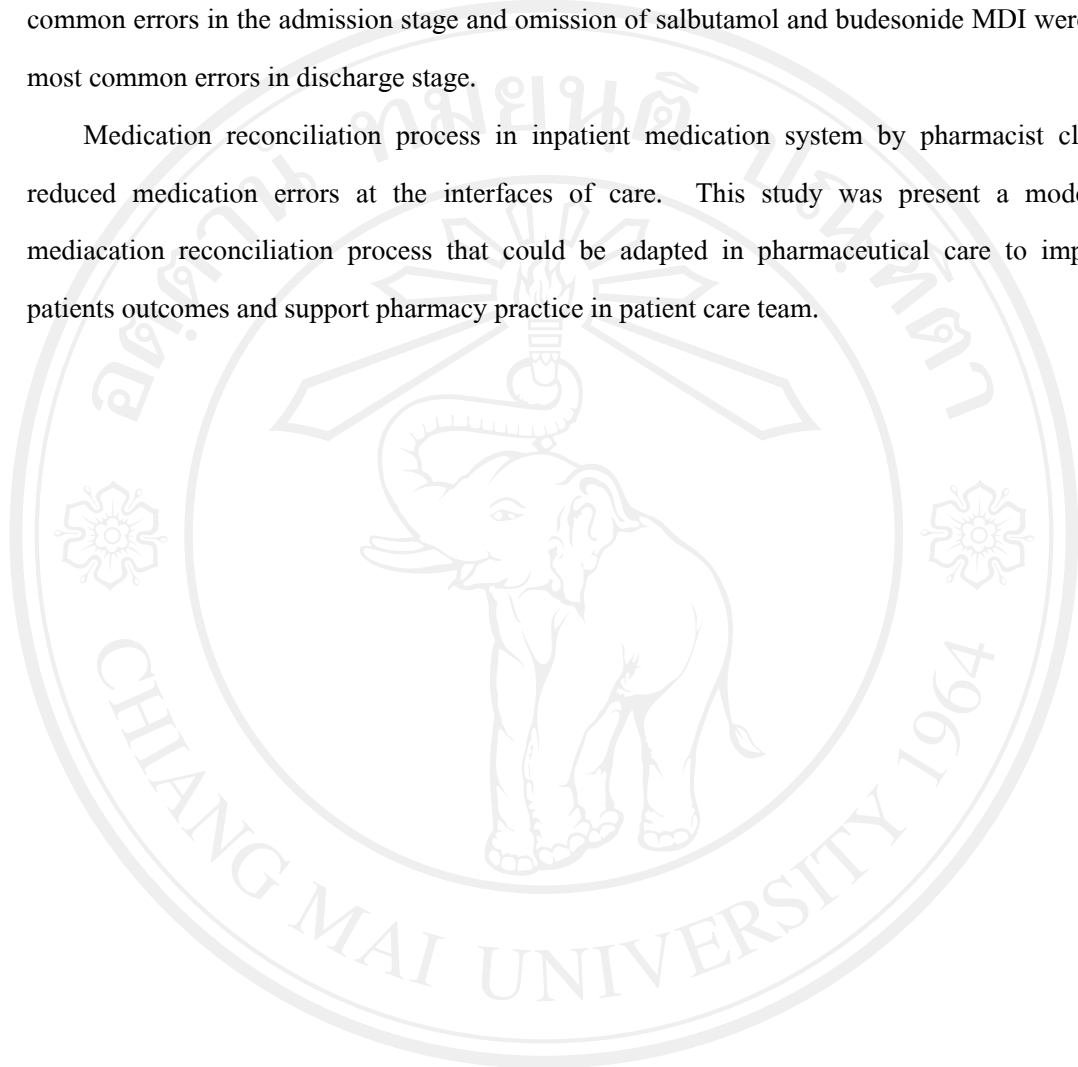
Thesis Title	Outcomes of Medication Reconciliation on Medication Error in the Inpatient Setting at Maetha Hospital, Maetha District, Lamphun Province		
Author	Miss Wimonpan Siwichi		
Degree	Master of Pharmacy (Clinical Pharmacy)		
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Surarong Chinnawong	Chairperson	
	Lect. Dr. Aroonrut Lucksiri	Member	

ABSTRACT

The objective of this randomized controlled study was to evaluate outcomes of medication reconciliation on medication errors in the inpatient setting by comparing the rate of medication errors between the groups for which medication reconciliation was conducted (study group) and the group receiving usual care (control group). Data were collected and evaluated at two different interfaces of care, admission and discharge. The study was conducted at Maetha Hospital, Maetha District, Lamphun Province during November 1st, 2007 and April 10th, 2008. Descriptive and inferential statistics were applied for data analysis using SPSS version 13.0. Four hundred and seventy four patients were randomly allocated into the study and control groups (239 and 235 patients, respectively). The study demonstrated that the rate of medication errors in the study group was significantly lower than those in the control group at admission and discharge (0.9 % vs. 22.5 % and 0.9 % vs. 4.3 %, respectively, $p < 0.001$ in both). Overall, the medication error rate decrease by 91.6 % i.e., from 10.7 % in the control group to 0.9 % in the study group. The common found errors were omission errors and wrong dose errors. All of medication errors found in study were no harm errors. However, the harmful errors were

estimated to be 37.4 % the control group and 5.4 % in the study group if these medication errors were not interrupted. Omission of hydrochlorothiazide and aspirin prescribing were the most common errors in the admission stage and omission of salbutamol and budesonide MDI were the most common errors in discharge stage.

Medication reconciliation process in inpatient medication system by pharmacist clearly reduced medication errors at the interfaces of care. This study was present a model of medication reconciliation process that could be adapted in pharmaceutical care to improve patients outcomes and support pharmacy practice in patient care team.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved